

Recurs introdus la 25 iulie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 7 iunie 2017 în cauza T-673/15, Guardian Europe/Uniunea Europeană

(Cauza C-447/17 P)

(2017/C 369/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: J. Inghelram și K. Sawyer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Guardian Europe Sàrl; Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctului 1) din dispozitivul hotărârii atacate;
- respingerea ca nefondată a cererii Guardian Europe, formulată în primă instanță, având ca obiect obținerea sumei de 936 000 de euro cu titlu de comisioane de constituire a garanției bancare ca despăgubire pentru prejudiciul pe care l-ar fi suferit ca urmare a încălcării obligației de pronunțare într-un termen rezonabil în cauza T-82/08 sau, exclusiv cu titlu subsidiar, reducerea acestei despăgubiri la suma de 299 251,64 euro, majorată cu dobânzi compensatorii calculate luând în considerare faptul că această sumă este compusă din sume diferite care au devenit exigibile la diferite momente în timp;
- obligarea Guardian Europe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

- 1) Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea normelor aplicabile în materie de prescripție în cazul unui prejudiciu continuu, întrucât Tribunalul a considerat că prejudiciul material invocat, constând în plata comisioanelor de constituire a garanției bancare, care s-a concretizat cu mai mult de cinci ani înainte de introducerea acțiunii în despăgubiri, nu era prescris.
- 2) Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în interpretarea noțiunii de legătură de cauzalitate, întrucât Tribunalul a considerat că încălcarea obligației de pronunțare într-un termen rezonabil fusese cauza determinantă a prejudiciului material invocat constând în plata comisioanelor de constituire a garanției bancare, în timp ce, potrivit unei jurisprudențe constante, propria decizie a unei întreprinderi de a nu plăti o amendă în cursul procedurilor în fața instanțelor Uniunii Europene constituie cauza determinantă a plății unor astfel de comisioane.
- 3) Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în determinarea perioadei în care s-a produs pretinsul prejudiciu material și pe nemotivare, întrucât Tribunalul a considerat, fără a indica motivele, că perioada în care s-a produs pretinsul prejudiciu material constând în plata comisioanelor de constituire a garanției bancare putea fi diferită de cea în care acesta a situat existența comportamentului nelegal care ar fi cauzat pretinsul prejudiciu.
- 4) Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare de drept rezultată în urma compensării excesive în acordarea dobânzilor compensatorii, întrucât Tribunalul a acordat reclamantei dobânzi compensatorii pentru o sumă începând de la o dată la care suma respectivă nu era încă datorată de aceasta din urmă.